

גמ"ר 13/02/68 - מדינת ישראל נגד דור תדמור

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

גמ"ר 13-02-68 מדינת ישראל נ' תדמור

03 ממרץ 2016

לפני כבוד השופט לאה שלזינגר שמא
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
דור תדמור
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עוה"ד בן אסולין

הנאשם וב"כ עוה"ד דוד גולן

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירה של גרים מות ברכב בנגד לסעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש],
תשכ"א-1961.

2. עפ"י כתוב האישום בתאריך 2.11.12 בשעה 02:00 לערך, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג מזדה מר.
76-792-23 בכביש מס' 2 מדרום לצפון, בנתיב האמצעי מתחם שלושה נתיבים ובמהירות של 90 קמ"ש.

באותה עת, נהג בכביש מדרום לצפון בכיוון נסיעת הנאשם, א' ל' זיל (להלן: "המנוח") ברכב מסוג סובארו יחד עם המנוח הי' ברכב גיטנייט לרנאו (להלן: "גיטנייט") ושלושה נוסעים נוספים. בעקבות תקלת בגלגל הקדמי-ימני, נאלץ המנוח לעצור את רכבו בנתיב הימני בק"מ 44.2 של הכביש, כשחלקו האחורי של הרכב בולט מעט לניב האמצעי. המנוח הפעיל אורות מצוקה וירד אל מאחוריו רכבו יחד עם גיטנייט, שהוא לבוש באפוד צהוב ואחז בידו טלפון נייד תוך שהוא מאיר באמצעותו לכיוון כל' הרכב המגיעים מכיוון דרום. יתר נוסעי הסובארו ירדו מהרכב ונעמדו לצד הכביש.

בשלב זה התקדם הנאשם עם רכבו בנסיעה רצופה אל עבר רכב הסובארו והמנוח שעמד מאחוריו. הנאשם פגע

עמוד 1

עם חיזית רכבו במנוח, אשר הوطח על השימוש הקדמית של המזדה ומשם אל הכביש. הנאשם המשיך ופגע עם חיזית רכבו באחורי הסובארו (להלן: "התאונה"). כתוצאה מההתאונה נגרמו למנהן חבלות מרבות בכל חלקיו גופו לרבות חבלת ראש קשה. המנוח הוביל לבית החולים וכעבור יומיים נפטר. כתוב האישום מיחס לנאשם את תוצאות התאונה עקב רשלנותו.

פרטי הרשלנות המיחסת לנאשם:

- א. לא הבחן כלל בסובארו שעמדה בכביש בכיוון נסיעתו, על אף שעד לרשותו שדה ראייה מספיק.
 - ב. לא האט מהירות נסיעתו על מנת למנוע את התאונה.
 - ג. לא בלם את רכבו כדי למנוע את התאונה.
 - ד. לא הסיט את רכבו לנטייב השמאלי על מנת למנוע את התאונה.
- לא נהג כפי שנagara מן היישוב היה נהוג בנסיבות העניין.

3. בהכרעת הדיון מיום 21.10.14, נקבע כי המאשימה הוכיחה את רשלנותו של הנאשם כללה:

- א. לא הבחן כלל בסובארו שעמדה בכביש בכיוון נסיעתו, על אף שעד לרשותו שדה ראייה מספיק.
- כפי שפורט לעיל בסעיפים 12 ו-20, בהתאם לניסוי שדה הראייה, הנאשם יכול היה להבחן מבעוד מועד ברכב המנוח, כפי שהבחן עת/3.

- ב. לא האט מהירות נסיעתו על מנת למנוע את התאונה, התעלם מתמרור 901 ו-905
שחייב היטה וכן התעלם מהازהרה מאורות המצוקה של רכב המנוח.
- ג. לא בלם את רכבו כדי למנוע את התאונה ולא הסיט את רכבו לנטייב השמאלי על מנת למנוע את התאונה.

כפי שפורט לעיל בסעיפים 12 ו-15 הנאשם יכול היה לנתקות באחת מלאה כדי למנוע התאונה אך לא נקט באופן אcht מהן.

הוכח כי הנאשם לא בלם את רכבו מבעוד מועד כפי שיכל היה על מנת למנוע התאונה - יכול היה להבחן ברכב המנוח מרחק של 214.5 מ' ומרחק הבלימה שהוא דרוש לו הוא 97.91 מ'.

הינו התאונה הייתה נמנעת בנקול.

הוכח גם, כי הנטייב שמאלו של הנאשם היה פנו ולא הייתה מניעה לסתירת רכבו לנטייב זה ובכך למנוע התאונה. לו סטה הנאשם מרחק של 214.5 מ' רוחב של נתיב שלם על מנת להימנע מפגיעה ברכב המנוח

עמוד 2

היה דרוש לו מרחק של 38.94 מ' כדי להשלים הסטייה. (ר' עת/1 עמ' 19) גם זה לא עשה הנאשם.

ד. לא נ hog כפי שנהג מן היישוב היה נ hog בנסיבות העניין.

ה הנאשם לא עשה דבר כדי למנוע התאונה. הוא גם נמנע להיעיד ולהביא עדות של עדת ראייה שנסעה עמו ברכב במועד התאונה ולא סיפק לבית המשפט הסבר כלשהו למשעו או מחדלו אשר גרםו לקרוות התאונה.

4. לאור עתירת התביעה למאסר, הוריתי ביום 26.6.2014 לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם.

בתסקיר מיום 28.4.15 צינה קצינת המבחן, כי הנאשם הינו בן 24, רוק, לומד לתואר ראשון ועובד. היא פרטה את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות אשר מחמת צנעת הפרט לא אפרtan. הנאשםלקח אחראיות על חומרת מעשיו ומתקשה להתמודד עם אשמו ואחריותו לתוכזותיה הקשות של התאונה והוא מרכז בחווית אובדן השיטה ובתפיסתו כדי שלא יוכל היה למנוע את הפגיעה במונוח. הנאשם כואב את אובדן חי המנוח והקשרי להתמודד עם האחריות למות המנוח, והבע Chratta ובושא במעורבותו. מאז התאונה חלה התדרדרות במצבו הנפשי והוא מתקשה לגייס משאבים רגשיים להתמודד עם החדרה, חוסר האונים, הלחץ והעומס הנפשי לתוכזותיה ולהליך המשפטי, והוא סובל מפוסט טראומה. בשל מצבו הנפשי מקבל הנאשם טיפול באופן פרטי. קצינת המבחן צינה, כי מדובר בנายם אשר תפקודו במסגרת החיים היה תקין ואופיין ביציבות ובהתמדה. לנายน עולם ערכים תקין ונורמלי והוא מחזיק בעמדות בסיסיות שומרות חוק. בשירותו הצבאי שימש כחובש קרבן ואח"כ יצא לשילוח מטעם הסוכנות היהודית ושימש רכז אחראי ואמיין.

לאור האמור, ובהתחשב בכך שמדובר במאסר ראשון, ובמידה ובית המשפט יטיל על הנאשם מאסר בריצוי בדרך של עבודות שירות, המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם במקביל צו מבחן לשנה, במסגרת השירות י Mishko לוותם בשיחות פרטניות ותבחן התאמתו להשתלב בהמשך בקבוצה טיפולית ייעודית הפעלת בתחום ומיעוטם לאנשים שהורשו בجرائم מוות בירושלים.

במידה ובית המשפט ימצא לנכון להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, המליצה קצינת המבחן להתחשב בדבר אמר בתסקיר באשר לאורךו, ולדוחות את ריצויו בחודש בכספי לסייע לנายน בתיאום מאין מוקדם ושילובו של הנאשם במסגרת מאסר התואמת נתנוו וצרכו.

5. הנאשם מחזיק ברשון נהיגה משנת 2007 ולחובתו הרשעה קודמת, מ2012 בגין שימוש בטלפון נייד.

ה הנאשם נעדר עבר פלילי.

.7 טיעוני המאשימה לעונש:

המאשימה טענה, כי יש להשิต על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, בהתאם את

העבירה ונסיבותיה, מסר על תנאי, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי ופיצוי לעזוב המנוח.

לטענת הנאשם, מדובר בתאונה שנגרמה עקב נרגומו של הנאשם רשלנית בדרגה גבוהה, בכך שלא הבחן במנוח, לא האט את מהירות נסיעתו, לא בלם או סטה שמאלה כדי להמנע מפגיעה במנוח. הנאשם היה אשם בתאונת מנוחה זו על ידי עצירה מבעוד מועד או סטייה לנטייב השמאלי שהוא פניו אך לא עשה כן. הנאשם התעלם מהעובדת שהיא עבودות בדרך, מתמרורי האזהרה בגין וגם מאורחות המצוקה של רכב המנוח. בסופה של יום, הנאשם לא עשה דבר למנוע את התאונה ועל כן מדובר ברשנות חמורה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ולהלכה לפיהם הענישה הרואיה בעבירה של גרם מוות ברשלנות הינה בין היתר, מסר בפועל שנוו בין 12 ל 24 חודשים.

לפיכך עטרה להשיט מסר למשך 18 חודשים, פסילה ממושכת, מסר על תנאי, קנס ופיצוי למשפחה המנוח.

.8. טיעוני ההגנה לעונש:

ב"כ הנאשם טען כי רשלנותו של הנאשם בתיק דן הינה ברף הנמור שכן הנאשם נוג בנסיבות המותרת בחוק ולא חרג ממנו וכי מדובר בכביש ביןירוני ונוג סביר לא מצפה כי רכב יתקע בכביש שכזה באלבטון ויחסום נתיב נסיעה וחלק מנתיב נוסף בשעת לילה מאוחרת.

ב"כ הנאשם אף טען לרשלנות תורמת של המנוח שלא חזק את רכבו לשול.

לפיכך עטר כי בית המשפט יסתפק ברף הנמור של הענישה ויטיל על הנאשם 6 חודשים מסר בדרך של עבודות שירות.

.9. שיקולי ענישה

בקביעת מתחם העונש ההורם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בחומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

הערך החברתי אשר נפגע ביצוע העבירה הינו ערך קדושת החיים ואין ערך עליון ממנו.

בחינת מידת הפגיעה- לית מאן דפליג כי במקרה זה ניטלו חיים הפגיעה בערך המוגן הינה במידה המקסימלית האפשרית.

הקו המנחה בפסקת בית המשפט העליון לגבי מדיניות הענישה בעבירות של גרים מוות בהניגה רשלנית הינו השתת מסר בפועל, וזאת עקב הפגיעה בערך העליון של קדושת החיים. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה מבטאת את הצורך במניעת תאונות הדרכים והערתת מסר באמצעות הטלת עונשים חמורים על מי שגורם בהתנהגותו לתוכאה קטלנית.

כללים מחייבים לקביעת הענישה הרואה בעבירה של גרים מות ברשנות הותו בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל, ע"י כב' השופט הנדל': " נדמה שקיימים שלושה כללים מחייבים בסוגיות הענישה הרואה בעבירה של גרים תאונת דרכים קטלנית ברשנות. האחד, ראוי לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלאה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנسبות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכונה פלילית, הן בשל אופייה המזוהה של העבירה הנדרונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשנות".

עוד קבוע בית המשפט בפרשת אלמוג, כי: " אין זה נכון מבחינת תורה הענישה לדין עניינו של נאש במנותק מאורעות הזמן והתקופה. הנהجا אלימה בכבישים היפה לרעה החולה של תקופתנו. בתי המשפט מצוים להחמיר עם עבריני תנוועה. יש להיראות למניעת התופעה ולהגן על בטחון הציבור ושלומו, בין היתר באמצעות הרחקת נהגים מסוכנים פורעי חוק מהכਬיש לתקופה רואיה. הצורך להחמיר בעונש בגין עבירות גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות כMOVן אינו פוטר את בית המשפט מלבחן את המקורה הקונקרטי בצורה מידיתת. נהפוך הוא. בדיקה זו תביא להקללה מסוימת בענישה בתייך אחד ולהחמרה מסוימת בתייך אחר".

רף רשלנותו של הנאשם 10.

אם מושג המטרות המבוקשות, על מנת למנוע את התאונה ותוכאותיה הקשות.

כמפורט בהכרעת הדיון, המנוח נקט באמצעות זיהירות כגון: הדלקת אורות מצוקה, סימון על ידי עת/2 לנוהגים המתקרבים, והודעה למשטרת וועוד.

.11 מתחם הענישה

בוחינת מדיניות הענישה הנוגעת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסרים בעבודות שירות וכלה במאסרים בפועל לתקופות ממושכות, כמפורט להלן:

.א. רע"פ 8576/11 הילה מזרחי נ' מ"י - נגزو על הנואשת 12 חודשים מאסר בפועל.

כבוד השופט רובינשטיין קבע: "לא ראיינו מקום לסתות מדיניות הענישה הנוגעת בנושאי גרים מות ברשנות שדינה ככל מאסר אחורי סוג ובירח במסגרת המאבק בתאות אשר חריגה מעטים ומקורה זה אינו ביניהם על פי נסיבותו ח' אדם קופחו".

.ב. רע"פ 2955/12 ענת הרמוס נ' מ"י נגزو על הנואשת מאסר בפועל על אף הייתה אם שלושה ילדים. בית המשפט לא התערב בעונש וציין: "לצד בחינת נסיבותה של המבוקשת יש לזכור כי השיקולים המתווים את שיקול דעתם של בתי המשפט בעת קביעת העונש הראו לעבירות תנואה בעלות תוצאות קטלניות אינן מתמקדים רק בנאים...".

.ג. בעפ"ג 26904-04-14 תומר זוהר נ' מדינת ישראל, נדחה בבית המשפט המחוזי ערעוורו של המבוקש על גזר הדין בגין הרשותו בגרימת מוות תוך נזגה ברשותו בו נגزو עליו 10 חודשים מאסר בפועל ו-26 על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המשיבה והעמיד את המאסר בפועל על 16 חודשים מאידך קיצור התנאי לשנה.

רע"פ על פשה"ד הנ"ל נדחה. ר' רע"פ 5263/14 תומר זהר נ' מד"י מיום 14.8.9.14 מפי כב' השופט מלצר.

.ד. מנגד, כפי שהציג ב"כ הנאשם, ניתן למצוא פסיקות מקולות, כגון, רע"פ 4261/04 יעקב פארון נ' מדינת ישראל, שבו גזר בהמ"ש העליון את עונשו של הנאשם בין היתר ל-6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. פסיקה זו חריגה ביותר לאור נסיבותה המייחודות של התאונה ונסיבותו האישיות של הנאשם ואינה דומה בנסיבות קרות התאונה למקרה דנן.

.ה. ע"פ 41013-04-13 מיכל כרמן נ' מדינת ישראל, מיום 13.4.7.13 מפי כב' השופט תמר שרון נתNAL, הphericת בית המשפט המחוזי בחיפה את העונש שהושת על המערערת, שהיתה ללא עבר פלילי ועbara התעבורתי התישן, בגין גרימת מוות ברשות וסטיה מנטיב הנסיעה ממאסר בפועל בן 11 חודשים ל-6 חודשים מאסר בذرיך של עבודות שירות.

כב' השופט שפירא העיר "...בעבירות של רשות, גם כשתווצאתן חמורה, יש לצמצם בעונש המאסר, עונש שיש לשמרו לנאים בעלי דפוס התנהגות עבריינים מובהקים...או במקרים של רשות חמורה...".

יצוין, כי בתיק הנ"ל נקבע כיאמין אין מדובר ברף רשות נמוך, אך גם לא גבוה והוא נסיבות חריגות כגון שקביעות בגז"ד עמדו בסתרה לקביעות שב הכרעת הדין, שניתנה ע" מוטב אחר, העובדה שהזמנה חוו"ד הממונה על ע"ש מבלי לציין, כי אין בכך כדי ליצור ציפיה אצל הנאשם ונסיבות התאונה.

לפיך אין בו כדי להשליך על המקרה דנן.

.1. בגם"ר 12-05-6075 מדינת ישראל נ' לואיס בן אלברטו אפשטיין, בית המשפט הגיע לכל מסקנה, כי מתקיימות נסיבות חריגות וויצוות דופן והשิต על הנאשם, בין היתר 6 חודשים מאסר בדרכ של עבודות שירות ו-10 שנות פסילה.

יש לציין שבאותו מקרה, הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו המאשימה עתרה לעונש של 9 חודשים מאסר והגינה ל-6 חודשים בעבודות שירות. כמו כן הוכח באותו מקרה, כי המנוח, שרכב על אופנו, נהג במהירות העולה על המותר באופן משמעוני ולפיכך דרגת רשלנותו של הנאשם הייתה מופחתת.

.2. בגם"ר 12-04-7 מדינת ישראל נ' מ' א' מיום 11.11.12 מפי כב' השופט רות רז הנואשת הורשעה בجرائم מוות בנהיגה רשלנית, אולם נקבע כי התנוגות המנווה הוותה רשלנות תורמת בדרגה גבוהה, בית המשפט השית על הנואשת בין היתר עונש של 6 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות.

.3. בגם"ר 12-12-3868 מד"י נ' ابو אלקיען, מיום 13.9.13 מפי כב' שופט האוזמן, וכן בגם"ר מד"י נ' מחמוד סאמיר מיום 14.9.15 מפי כב' השופט קאופמן, ציין ביהם"ש כי הנאשם נדון ל-6 חודשים מאסר בע"ש לאור העובדה, שדרגת רשלנותו של הנאשם אינה גבוהה מכך, ורקם אשם תורם של המנוח מайдך, וכן לאור הסכמת המאשימה לעונש של מאסר בע"ש.

.4. גם בגם"ר 12-10-2257 נקבע כי רף הרשלנות של הנאשם אינו גבוה וע"כ הסתפק ביה"ש במאסר בדרכ של ע"ש.

.5. ת"ד 13-01-1987 מד"י נ' טלי בן סימון, בו נגזרו על הנואשת 30 ימי מאסר בע"ש, תוך שבי המש קבע, כי רשלנותה של הנאשם לא הייתה בדרגה גבוהה, היא גרמה למותו של עובר ברחם אמו, אף המאשימה הגבילה את עתירתה ל-5 חודשים מאסר בע"ש.

לסיכום, אין בפסקה שהגיעה הסגנון לעוני כדי לפטור אותו מעונש ממשי בדמות מאסר בפועל מהኒומות המפורטים לעיל.

.11. נסיבות ביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק)

רשנותו של הנאשם- הנסיבה העיקרית הקובעת את חומרת העבירה במקרים של גרים מוות בתאונות דרכים הינה רמת הרשלנות. כאשר רמת הרשלנות הינה ברף הגבוה, מהוות הדבר נסיבה להעלאת מתחם הענישה וכאשר רמת הרשלנות הינה ברף הנמוך, מהוות היא בבחינת נסיבה להקלת העונש.

כאמור, מדובר בתאונה דרכם קשה ומצערת שאירעה באישוןليل בעת שהמנוח משפחתו חזרו משמחה משפחתית, אשר הסתיימה באסון.

הנאשם בנסיבות דנן התרשל בכך שהפר את חובת זהירות המוטלת על נהגים באשר הם - הוא לא נסע בנסיבות סבירה לתנאי הדרכ ולא נהג כפי שנרג מנישוב היה נהוג בנסיבות העניין, תוך שהוא מסכן את עצמו ואת משתמשי הדרך, אינו יכול לטען לרמת רשלנות נמוכה.

לפיכך, אין מדובר ברשלנות נמוכה, אלא בנהיגה באופן שיש בה התעלמות מוחלטת מה אחוריות המוטלת על הנהגים המזכירה את רשלנותו של הנאשם ברף גבוה.

12. לאור האמור לעיל, ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') סבורתני כי מתחם הענישה בעבירה של גרים מוות ברשלנות בנסיבות הנדון נע בין 12 חודשים מאסר ועד ל-24 חודשים מאסר בפועל ופסילה לתקופה של החל מ- 10 שנים ועד פסילה לצמיתות.

13. נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה (סעיף 40 יא')

בנסיבות העונש המתאים לנאשם, בגין מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה. במסגרת זומן ראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

גלו, מצבו הבריאותי ועברו של הנאשם. כאמור מדובר באדם צעיר בראשית דרכו, כבן 25 שנים, נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, שלתאונת ותוצאתה הטראנית השפעה רבה על מצבו הנפשי.

נטילת האחוריות של הנאשם בטיעונו לעונש- הנאשם הביע חרטה על מעשיו, התוצאה הטראנית של התאונה ותאר את הקושי בתפקוד היומיומי שהוא מתמודד עמו כתוצאה מההתאונה.

تفسיר שירות המבחן- לאחר שקרהתי את תסקיר שרות המבחן בעיון רב, וشكלי האמור בו, אינני סבורתני כי נסיבותיו האישיות של הנאשם חריגות באופן משמעותי מנסיבות מוטלות של כלל האנשים. מרבית האנשים, שהיו מעורבים בתאונה קטלנית, לא יצאו לדרך מטען מחשבה לפוגע במקרה דהו שיקלה בדרכם, אלא קרות התאונה נעוצה ברשלנות רגנית ומאותו יום ואילך, הם סובלים מרגשי חרטה עמוקים, ומתייסרים על שגרמו נזק בלתי הפיך למנוחה ולמשפחה. רובם של האנשים אנשים נורמטיביים, שומרו חוק, אשר מפגש עם אוכלוסייה עברנית בבית הסוהר קשה עליהם. אך קשה عشرות מונים כאבם של משפחת המנוח, כאב אשר לא ירפה מהם כל עוד נשמה באפם.

בעניין המשקל שיש ליתן לتفسיר, כבר נקבע בפסקה כי בעבירות רשלנות, הנעדרות מחשבה פלילית קלאסית, עמוד 8

המשקל שיענק לנורמטיבות של הנאשם במלול הענישה, לא יכריע את הcpf. כמו כן לעניין מצבו הנפשי הקשה של הנאשם בעקבות התאונה פסק בית המשפט המחויז ברע"פ 1899/05 בין דין נ' מדינת ישראל" "דרךן של תאונות, ובעיקר כאלו בהן מעורבים צעירים, התפקיד וההכחאה על חטא באה רק לאחר מעשה, וכאשר את התוצאה הקטלנית לא ניתן עוד למנוע. לפיכך, ומתחזק תקווה כי גורם ההרתעה ישג בסופו של יום את מטרתו, אין מנוס מלහוסיף ולהכבד את היד על הנגעים רשלניים, ואולי בדרך זו ניתן למנוע את הקורבן הבא".

ה גם שהמלצתו הראשונית של שירות המבחן הינה למאסר בדרך של עבודות שירות, אצ"ן, כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש מקל בדמות עבודות שירות המשום העדפת ההליך הhardtenti והאינטרס הציבורי של שמירת בטחון המשתמשים בדרך, אשר יש בהם כדי להעביר מסר לציבור במובן זה שעבירות חמורות לא תוכלנה להימחל.

הפגיעה של העונש ב הנאשם- אין חולק כי שליחתו של אדם צעיר, נורמטיבי למאסר בפועל יכולה לשמש את כל מהלך חייו, להשפוך אותו לגורמים שליליים ואף לגרום להשלכות הרסניות, אולם, עם כל הצעיר שבדבר, אין להעדיף צערו של זה על צער אובדן חי אדם ולהסתפק בענישה קלה בלבד. כל המבקש לו הזכות להחזיק ברישון נהיגה ראוי שידע שיחד עם זכות זו מושלבות גם החובות לנוהג בשיקול דעת ולשאת באחריות לתוצאות נהיגתו.

בימ"ש עליון בע"פ 11/171 גל שחורי נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ג'ובראן מיום 16.02.12, עמד על הצורך לשקל שיקולי הרתעה וגמול אשר גברים על שיקולי שיקום הנאשם.

לסיכום

14. סבורתני כי נסיבותו האישיות של הנאשם אין מקומות עילה להקלת עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות וכי אין מנוס מהטלת עונש מאסר מஅחרוי סורג ובריח.

מן הראי היה לאור הנסיבות שפורטו לעיל, להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה העולה על בקשת המאשימה (ר' ע"פ 6674 הנ"ל), אך הוואיל והמאשימה הגבילה עתירתה למאסר של 18 חודשים, לא אגזר על הנאשם תקופה ארוכה מזו שהתקבשה עם זאת, ולאחר העונשה כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ויש להתאים לנסיבות המקירה, אתחשב בנסיבות הנאשם כאמור לעיל.

סוף דבר

15. לאחר ש שקלתי בכבוד ראש את טיעוני הצדדים, בחנותי נסיבותו האישיות של הנאשם, בשום לב

لتסקיר שירות המבחן, וshallתי את מדיניות הענישה במקרים כגון גון דא, ואת האינטראס הציבורי להלחמת מלחמה של ממש בקטל בדרכיהם, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

הנני מטילה על הנאשם עונש מאסר למשך 15 חודשים שירותה מאחורי סורג ובריח.

אני דנה את הנאשם ל- 9 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של נהייה בזמן פסילה ו/או גרימת מוות ברשלנות.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבול או מלהחזיק רישוין נהיגה לתקופה של 10 שנים.

מתקופה זו תונכה הפסילה המנהלית והפסילה שריצה הנאשם עד תום ההליכים.

הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪3000 או 30 ימי מאסר תמורהו, אותן ישא בנוסף לכל מאסר אחר שיוטל עליו.

הकנס ישולם ב - 5 תשלום חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 16/04/10.

אי עמידה באחד מהתשלומים יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנני דנה את הנאשם לתשלום פיצוי למשפחה המנוח בסך 15,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב - 5 תשלום חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 16/04/10.

המיאהה תמציא לבית המשפט פרט משפטה המנוחה לצורך העברת כספי הפיצוי שנפקקו לטובתם.

לצורך חישוב הפסילה על הסגנון להגיש אסמכתאות לעניין הפסילה שריצה הנאשם עד כה.

זכות ערעור כדין.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר א' תשע"ו, 03/03/2016 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

עמוד 10

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

החלטה

לאור הסכמת הצדדים, מורה על עיכוב ריצוי עונש המאסר אשר הוטל על הנאשם עד ליום 01/05/16 שעה 08:30 בכספי לתנאים הבאים:

1. הפקדה בזמן סך של ₪ 2,500 וזהת לאלהר.
 2. חתימת התחייבות עצמית על סך 20,000 ₪.
 3. חתימת ערבות צד ג' על סך 4,000 ₪ על ידי כל אחד מהמערבים: הגב' דורית גולן ומר תמייר גולן.
 4. ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם אשר יבוטל לאחר ריצוי עונש המאסר.
על הנאשם להציג אישור שב"ס על סיום ריצוי המאסר לצורך ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ נגדו.
- על הנאשם להתייצב ביום 01/05/16 שעה 10:00 בבית מעצר הדרים לריצוי עונשו, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעוזת זהות, או דרכו. על הסנגור לאמת כניסה הנائب למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר א' תשע"ו, 03/03/2016 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי , שופטת

הוקלד על ידי ליאת קחלון